

Om det end maa erkendes, at denne Foranstaltning for en stor Del vil medføre forhøjet Forbrugsafgift for de bredere Lag, vil paa den anden Side Forhøjelsen i Toldafgiften paa Vin og Spirituosa i langt overvejende Grad falde paa de mere velstillede Klasser, og naar der tillige tages Hensyn til, at de bekostelige Foranstaltninger til Alderdomsunderstøttelse, Sygekasser, Almueundervisning, Ulykkesforsikring, Jord til Landarbejdere m. v. næsten udelukkende kommer de ubemidlede Klasser til Gode, finder Flertallet det retfærdigt og billigt, at den indenlandske Alkoholafgift forhøjes. Imidlertid skal Flertallet ikke tilbageholde den Bemærkning, at det, forsaavidt dette iværksættes i tilstrækkeligt Omfang, vil anse det for forsvareligt at gaa med til en Nedsættelse af Toldsatserne for Kaffe, mulig ogsaa for Ris eller Stenolie, uagtet det, som foran udtalt, i og for sig anser disse Artikler for hensigtsvarende Skatteobjekter.

Mindretallet finder ikke Anledning til at forsinke Betænkningens Afgivelse ved at ledsage Flertallets Replik med udførlige Modbemærkninger, og det saa meget mindre som man ikke er i Stand til at se, at Flertallet paa noget Punkt har formaaet at svække de af Mindretallet ovenfor fremsatte Betragtninger. Kun skal man gøre opmærksom paa, at Mindretallet ikke, som af Flertallet anført, har udtalt, at de af det foreslaaede Toldsatser for Klæde- og Bomuldsvarer vilde „fordoble eller mere end fordoble Indførselen“ over hele Vinien, men kun at dette vilde blive Tilfældet for adskillige Artikler indenfor disse Varegrupper. Naar Flertallet endvidere paany henviser til, at Kjøbenhavns Manufakturhandlerforening har fraraadet Værditolden som begunstigende de mindre ærlige Handelsmænd paa de ærliches Bekostning, kan Mindretallet ikke undlade at gøre opmærksom paa, at denne Bemærkning forekom i en ældre Betænkning (af 1888) fra Kjøbenhavns Manufakturhandlerforening, medens Foreningen nu, som dens Andragende i Tillæget, Bilag 31, udviser, anbefaler Værditolden bragt i Anvendelse for flere vigtige Artiklers Vedkommende. Ligeledes vise de i Tillæget meddelte Andragender fra Glas- og Porcellænshandlerforeningen, fra Manufaktur-Detaillistforeningen, fra Fabrikanten i Jærnindustrien og fra Cigar- og Tobakshandlerforeningen (Bilagene Nr. 15, 32, 61 og 107) samt forskellige Udtalelser, der under Kommissionens Konference med Sagkyndige ere faldne fra adskillige af Handelsstandens Repræsentanter, at Tanken om en Værditold har fundet stor Tilslutning indenfor Handelsstanden og endog har sine Tilhængere i Fabrikantkredse. — Hvad dernæst Flertallets Paa-stand om, at man under Værditoldsystemet maa anvende den samme omstændelige og tidspildende Fremgangsmaade ved Fortoldningen som nu, angaar, maa Mindretallet bestemt benægte Rigtigheden heraf. En saadan Fremgangsmaade strider ganske mod Værdifortoldningens Princip og anvendes, saa vidt vides, heller ikke i noget af de Lande, hvor Værditolden benyttes i større Udstrækning. Som Regel holder man sig her til Fakturaen, og en detailleret Undersøgelse finder kun Sted ved enkelte for Kontrollens Skyld udtagne Varesendinger, eller i saadanne Tilfælde, hvor man har Grund til at nære Mistvivl om Fakturaens Korrekthed. — En mere udstrakt Anvendelse af Værditolden vilde for de større Toldsteders Vedkommende saa langt fra at forøge Toldvæsenets Arbejde, tværtimod endog sandsynligvis kunne føre til en Indskrænkning af Toldpersonalet.

Naar Flertallet i den stærke Stigning i Indtagten af Forbrugsafgatterne ser et Vidnesbyrd om forøget Skatteevne, i alt Fald hos større Dele af Befolkningen, skal Mindretallet dertil bemærke, at en af Skatteevnen ganske uafhængig Hovedgrund til Stigningen er det betydelige Fald i Varepriserne, som har været et Særkende for vor Tidsperiode, og som netop i udpræget Grad har gjort sig gældende for de Hovedartikler, som indbringe Største-